

Amorf

*Gyakran tűnik úgy,
többéves arccal van dolgom,
egy boldog arccal, amelyet
bogarak zabálnak.*

*Ellentmond minden
mértani szabálynak,
és mégis ő maga a mértan,
és sosem firtatja, hogy mért van,
hogy miért alaktalan,
s maga a dagály,
agyag, amit a víz neve teremtett,
jócselekedet, amit senki soha nem tett,
s elmondhatni, mikor senkije nincs itt:
amorf omnia vincit.*

Halárus tavasz

*A halál birtokában volt a kiadó,
én meg, mert szerző voltam akkor,
nem értettem, kéziratot mért nem kér
tőlem, attól féltem, ha ő nem,
más népirtás, mi szembejön,
más megrendelés az összegyűjtött
versre nem lesz.*

*A tulajdonos, ha időnként rákérdezett,
pengetem, pengetem
a lantot, válaszoltam, pergeted
te majd a hantot,
gondolta, de szépen mosolygott
hozzá, mint egy kínai halárus
tavasszal, csakhogy tovább.*

Csak így tovább! – mondta.

*Végül rá kellett jönnöm, máig lebilincsel,
miért a halál könyvespolcán az a sok
posztumusz címszó, pókhálós
reprint... a régiek közül egy sincs,
aki honorért kilincsel.*